

MIRAR A DRETES

Una vegada, un nen de setè d'Educació General Bàsica va tenir una sorpresa de les més grosses. Havia passat una mala nit, per culpa d'una pel·lícula de la tele, on sortien monstres que no se sabia ben bé si eren bons o dolents, però feien coses molt estranyes. S'havia despertat una colla de vegades, agitat pel malson. Es tornava a adormir i reprenia el somni, de manera que va faltar-li el repòs reparador i es va llevar tard i ensopit.

La seva mare l'apressava i ell estava atabalat, tenia la sensació que no acabava de tocar de peus a terra. Va engolir-se el desdejuni d'esma, mentre la mare li deia: "Corre, corre, que els mestres et renyaran!"

I vet aquí que en arribar a l'escola, es va quedar de pedra. Tot era al revés, com si algú hagués girat l'edifici sobre el seu eix, o sigui que la façana era a la part posterior i al davant hi havia el pati del darrera. Semblava mentida, no es podia assimilar fàcilment. Va entrar a poc a poc i, en arribar a l'aula, els fets van confirmar la seva impressió: totes les coses que habitualment l'hi venien de cara, les veia aleshores d'esquena: els pupitres, els condeixebles, les parets de la dreta eren a l'esquerra... I així tot. Va quedar-se palplantat, sense decidir-se a entrar, perquè hi ha coses que no es poden acceptar de bones a primeres.

-Què et passa? -va preguntar-li la professora, mentre tots els alumnes se'l miraven amb un posat d'estupor.

-És que avui ho han capgirat tot, senyoreta. Tot és al revés.

La senyoreta somrigué (tenia una gran capacitat de comprensió), i va dir-li:

-Jo diria que ets tu qui has entrat al revés. Has confós

.2.

el nord amb el sud...

I com que el noi no ho acabava d'entendre, afegí:

-Mira, això et passarà de tant en tant, com a tothom en aquesta vida. Però en cas~~d~~ de dubte, hi ha un recurs que sempre et serà útil. Posats a triar, entra sempre per la porta gran en comptes de la porta petita. M'entens?

-No gaire -respongué ell-. És que jo no he dubtat gens, ho veia claríssim...

-Malament! -va replicar-li la mestressa-. Si vols anar sobre segur, procura dubtar sempre una mica. I ara seu i escolta, que continuarem la classe.

Ell es va asseure, tot donant una ampla mirada al seu entorn. I va sospirar amb alleujament, perquè tot tornava a ésser al lloc de cada dia.

Pere Calders